

Szókimondó - A cenzúra dilemmái 1.rész

2013 január 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Napjainkban többen is rittyenty?ztek a Rákosi- és a Kádár-id?k cenzúragyakorlatáról. Huszonkét év távolából joggal ítélve el azt, a mai demokrácia mértékei és elvei szerint.

De hát, mi is a cenzúra? A szó eredete az ókori Rómában keresendő. A latinok ötvenként választottak maguknak két cenzort, aki jegyzékbe vette a polgárokat. Majd az államvagyon ellenőrizte és kezelte. Tisztségük tovább bővült a magán- és közérkölcsök fölügyeletével. Erkölcscsúsz tevékenységük később azonban elfajzott, önkényeskedni kezdtek, úri kedvük szerint ítélték büntösnek a polgárokat, s azok szabták ki rájuk a büntetéseket is.

A modernkori cenzúra lényege, esszenciája az elzáró ellenőrzés. Az elzáró van a hangsúly. A sajtót, a könyvet be kellett mutatni az erre a célra kijelölt hivatalnak, aki főleg utasítás szerint kontrollálta a szöveget, s megengedte a megjelentetését, vagy nem.

Az 1848-as polgári forradalom eltörölte a cenzúrát. Landerer nyomdájában nyomatták ki a 12 pontot, s a nyomdász arra kérte a márciusi ifjakat: vegyék úgy, az „erőszaknak” engedett, tartva nyilván a császári-királyi megtorlástól. Az a gyönyörű a 1848-as magyar forradalomban, hogy ez volt a „legerőszakosabb” forradalmi tett. A XVIII. Tc. „örök időkre” garantálta a sajtó- és szólásszabadságot. Ez az öröklet másfél esztendeig tartott, mert Haynau és Bach véres diktatúrája visszaállította a sajtócenzúrát. A zurnaliszták úgy tiltakoztak ez ellen, hogy a betiltott cikkek helyét üresen hagyták, s olykor több volt a fehér felület a napilapokban mint a fekete betűs szöveg.

Hiába izgágnak a balliberális hápogdák, történelem-hamisító szótrutyoncok, a Horthy-korszakban klasszikus értelemben vett cenzúra nem volt. Vagyis nem kellett elzáró engedélyeztetni, sem könyv, sem sajtótermék kinyomtatását és forgalmazását. Volt viszont utólagos, törvényszéki számonkérés bizonyos esetekben. Például közérkölcset sértő publikáció, nemzet és felséggyalázás bírósági eljárást vont maga után, de a vétkesnek joga volt védekezni, ügyvéd és tanúk segítségével. Ha a bírói eljárás során elítéltetett az alperes, „bőne” néhány napos elzárással vagy pénzbüntetéssel toroltatott meg. Karinthy Frigyes például „Istenkáromlás” miatt ítélte el egy stupid bíró személyes észvaksga mián.

A Horthy-időket lefasisztázó történelemhamisító liberál-trottyanatok mai vélekedése ellenére érdemes megvizsgálni, hogyan is működött a sajtószabadság? 1938-ban Ausztria lerohanása után és a csehszlovák konfliktus közepeén, amikor már nyilvánvalóvá vált a hitlerizmus rémesebb arculata, egy pécsi ügyvéd német katonai szakértők és gazdasági szakemberek szövegeiből állított össze egy nagyobb füzetnyi kiadványt, amely német vélemények alapján bizonyította, hogy Hitler csak elveszítheti a második világháborút. A náci követelték a megbeszárását, amire azt a választ kapták, hogy Magyarországon sajtószabadság van, nincs módjuk a kérdésnek eleget tenni.

És mit gondol kedves olvasó mi történt? Ijedtségt?l össze-szanyizott gatyá? Fenéket. Megmondom. Tizenötezer kötetes tékám egyik kuriózuma e m? második kiadása, ami fentebbi okok miatt értékesebb könyvészetileg, mint az els? kiadás.

1943-ban megjelent a Budapesti pszichiátriai iskola világhír? tagjának, Hermann Imrének áttételesen náci fajelméletet is tagadó Az ember ?si ösztönei és Várkonyi Nándor Magyar Dunántúl cím? munkája 1944-ben, aminek az volt a pikantériája, hogy a hitleristák Dunántúl-aspirációi ellen íródott. Antirasszista és antináci m? a Horthy-korszak legnehezebb éveiben!

(Folytatom)

Szalay Károly - demokrata.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD A trianoni gyalázatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló

